

2020 - UTTALELSER FRA ÅRSMØTET

1.ANSVAR FOR NASJONALT FORSVAR

Verden er blitt mer usikker

Vårt eget forsvar har prioritert multinasjonale operasjoner utenfor landets grenser, mens forsvar av egne land- og sjøområder er nedprioritert.

Ingen tror at Russland «over natten» vil angripe oss, eller ved makt ta deler av fastlands Norge eller f.eks Svalbard. Problemet er imidlertid at Norge ikke klarer å være nok til stede i egne havområder. Ett eksempel er at amerikanske overvåkingsfly/P-8 Poseidon, med anti- ubåt kapasitet, har operert fra Andøya flystasjon. Når Norge slipper amerikanerne tettere innpå seg, reagerer Russland.

Russland er ikke redd for norsk militærmakt, men de ønsker ikke at USA skal få mulighet til bruke Norge som utgangspunkt for eventuelle operasjoner inn mot dem. Vårt forsvar er i for stor grad avhengig av alliert hjelp, primært amerikansk. USA har forsvarsavtaler med

nærmere 80 nasjoner, som alle forventer militær støtte fra amerikanerne i en krisesituasjon.

Oppslutningen om NATO daler. Særlig i USA, Frankrike og Tyskland. Det skaper en mulig framtidig usikkerhet om holdbarheten i NATOs artikkel 5; «En for alle, alle for en». I Tyskland og Frankrike mener UNDER halvparten av de spurte at landet deres burde stille opp dersom et annet medlemsland ble angrepet! Dette er dypt foruroligende. Trump administrasjonen skaper splid innad i NATO. Norske rikspolitikere må ta dette på største alvor når ny Langtidsplan skal utarbeides.

Ved å holde oss med et sterkt og relevant forsvar vil russerne få et tydelig signal om at vi tar ansvar for egne hav- og landområder. Statens primære oppgaver er beskyttelse av suverenitet, skaffe politisk handlingsrom og gi landets innbyggerne trygghet.

Landets forsvarssjef har lagt fram flere planforslag/alternativer i samband med ny Langtidsplan for forsvaret.

Arbeiderpartiet må støtte intensjonene i forsvarssjefens faglige anbefaling, som vil kunne gi oss et nasjonalt forsvar som kan

møte aktuelle sikkerhetspolitiske utfordringer i våre nærområder.

2. ISRAEL - PALESTINA

Situasjonen i Palestina har lenge båret preg av at det er en sterk og en svak part. Trumps ensidige «fredsvisjon» har brakt denne situasjonen til nye høyder. I følge USAs nye doktriner er bosettingene ikke lenger ulovlige og annektering er lovlig, stikk i strid med internasjonal rett. Som et lite land er Norge veldig avhengig av at det ikke er den sterkeste rett, men internasjonal rett som gjelder. F. eks. Havretten. Også derfor må vi være i fremste rekke når det gjelder å verne om internasjonal rett.

I kjølvannet av Trumps «fredsvisjon» for Israel - Palestina er det viktig at Norge står fast ved at det bare er internasjonal rett og ikke den sterkestes rett som kan danne grunnlaget for en bærekraftig løsning.

I pakt med Norges forpliktelser om å bidra til at 4. Genèvekonvensjonen overholdes, må det offentlige avstå fra å kjøpe varer produsert i okkupert palestinsk område i

strid med denne konvensjonen.